

PM Newbiggins, NFU och den missionella kyrkan

Lesslie Newbiggins verk får en alltmer större publik idag, inte minst genom emerging churchs upptäckande (inte minst genom Eddie Gibbs). Newbiggins största bidrag är en alldeles pragmatiska Kristi-centricitet som genomsyrar hans tankar och att han skarpt läser gällande tidstecken när det gäller kyrka och kultur och hur Kyrkan måste vara trygg i sin egen kultur i alla dess variationer (förankrat i den inkarnerade Kristus och Treenigheten) och sedan hur den måste predika och vara för att nå den samtida samhället med dess egen kultur(er) med Evangeliet.

Newbiggin var missionellt strategisk eftersom Jesus och Treenigheten är strategiskt missionella bland människor. Jesus lämnade *en troende och levande gemenskap* bakom sig; inte ett tanke-system, en troslära eller en bok bara. Vidare, var denna en utvald gemenskap med en särskild identitet, grundad av Gud med hans särskilda identitet och budskap uppenbarat till oss först och främst genom korset och uppståndelsen. Kyrkans särskilda karaktär var inte något misstag utan *meningen* med den och dess missionella uppdrag – helt enkelt, ett hjälpmedel för att klarvisa en särskild väg, den sanna *Vägen* bland alla världens vägar. Gud skapar alltså en *ny och äkta social realitet* som blir en skylt som pekar mot Jesus, himmelen och en evighet med Gud.

Newbiggins pekade ut det faktum att den västerländska kyrkan i hundratal år bara har fokuserat på konflikter inom sig själv, eftersom dess samtida samhälle var mer eller mindre kristet. Missionsinsatser utomlands hade dock träffat en hel annan realitet där Evangeliet behövde tolkas och översättas i ord och gärning för att bli förstod, att inte tala om att det bli mottaget. Mycket evangelisation var naturligtvis kolonisk och västerländsk, och konsekvenserna av detta är uppenbara. Av Guds nåd och en hel del tro gick mycket av Evangeliet fram ändå, men är det klart att vi nu lever i denna senare situationen. Bland västlänarna, även om stora delar av USA och dess psyke är på

allmänt sätt kristna, är det dock klart att Europa, allra högst i storstäderna, är en blandning av olika folk från alla världens hörn, naturligtvis med deras olika religioner med sig. Samhällstrukturen här är mer eller mindre kristna, men detta inte längre gäller en personlig och omvänd tro. Om den största delen av den europeiska kyrkan fortsätter förneka realiteten av att Europa i stort sätt inte längre är kristen, och ligger kvar i sitt länge mindre prövade och ofta förlamade, rädda och självupptagna inställning, så har den ingen mandat att överleva i och för sig – Kristikroppen runt den skall då hålla facklan och ta det vidare till folket – t.o.m. tillbaks till Europa, inklusive Sverige. De församlingarna som kommer att överleva ska vara de som vet att Kyrkan alltid är Guds ofrånkomliga missionsorgan, inte bara hans främsta härlighetsbägare här på Jorden. En Kyrka som inte missionerar helt enkelt är en lytt Kyrka som inte kan ta Evangeliet vidare - inte bara för att den inte då kan gå och dela det, utan att det inte ens i första hand *står* för vad det bör vara enligt Guds ord och Jesu mycket tydlig exempel.

NFU, runt i världen, även här i Sverige, förstår Guds ämnade funktion för Kyrkan: dvs att vad som det är och vad som den gör hör samman och att en missionell Kyrka är den enda kyrkan som Gud ämnade: det ingår i hans och därför dess väsen. NFU har två kategorier av principer; 6 växtkrafter och 8 kvalitativa särdrag, alla vilka är det direkta resultatet av forskningen med frågan om vad det är som kännetecknar alla växande församlingar, oavsett sammanhang och kultur. Forskningen bevisar att Kyrkan som Jesus stiftade och lämnade bakom sig är den sorts som växer.

Särdragen är 1. Utrustade ledarskap 2. Gåvobaserad verksamhet 3. Hängiven andlighet 4. Funktionella strukturer 5. Inspirerande gudstjänster 6. Livsnära smågrupper 7. Behovsorienterad evangelisation 8. Kärleksfulla relationer. Dessa särdrag uppfyller *vad* kyrkan ska göra. *Hur* kyrkan ska göra besvaras med de 6 växtkrafterna: 1. Ömsesidighet (ömsesidig påverkan bland livsdelarna) 2. Multiplikation (ännu flera stycken som liknar originalet, inte ett större original). Energiomvandling (tillväxt genom svårigheter) 4. Hållbarhet (att tänka långsiktigt – lär andra hur man fiska,

inte bara ger dem en fisk) 5. Symbios (mellan olika aktiviteter) 6. Fruktbärande (Vilken sorts frukt? När? Vad behövs i förhand? Smakar frukten som den ska? Förbättringar?)

Dessa särdrag och växtkrafterna kan man se krystalklart i bibelns text. Att präster och pastorer *kan* ursäkta sig från att se till att de uppstår säger mycket om deras ledare. Att de öppet *vågar* ursäkta sig från detta inför Gud också säger mycket om ledarskapet, men förmodligen om dem personligen också. I Kristus *kan* vi och *bör* vi ta ansvar och uppriktigt underordna oss hans mening med Kyrkan. Frågan blir då, *vågar* du och jag vara konsekvent och gör det?

ROB WEST PM Praxisterminen VT 2008 Klas Lundström

PAGE

PAGE 2

PM Praxisterminen VT 2008 REFLEX 2